

. ,
.

И, на другый свѣтъ,
Ако ный не станемъ
Да причистимъ ивѣтъ,
Роди ще останемъ
И в' идуций рай
По зло отъ ратай;

Туй мръшаво племе,
Която нж рови,
Не остава семя
Коренъ да залови,

Съ таквизъ копои
Вълици, не завои,
Влѣхви катъ порої
Убийци безъ брой ! ! ! . . .

Денемъ, нощемъ, тѣ, си ходіѣтъ
По мръши, що тѣмъ имъ угодіѣтъ:
Да си дѣліѣтъ да си грабіѣтъ,
Равновесіе да прасіѣтъ ! . . .

Пусти !
. Усти ! . . .
Турци ! , . .